

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องความเป็นไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

คู่มือกิจกรรมการเรียนรู้บทบาทสมมติ

ขั้นนำ

๑. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเรื่องมารยาทไทย
๒. ครูชี้แจงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง มารยาทไทย ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน เรื่อง มารยาทไทย
๒. ครูอธิบายถึงความสำคัญของมารยาทไทย มีอะไรบ้าง
๓. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียน ๔ – ๗ คน โดยการจับฉลาก ตามหัวข้อ มารยาทไทย
๔. นักเรียนกลุ่ม เรื่องมารยาทไทย แบ่งหน้าที่โดยกำหนดว่าแต่ละคน จะแสดงเป็นตัวละครอะไรบ้าง ก่อนจะออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
๕. ครูให้นักเรียนกลุ่ม เรื่องการแสดงความเคารพ เตรียมตัวออกมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ ได้รับชม
๖. ครูและนักเรียนที่เหลือดูการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องมารยาทไทย ที่กลุ่มนี้ได้จัดแสดง
๗. ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้แสดงบทบาทสมมติอภิปรายเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติตามมารยาทไทย
๘. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่แสดง เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ
๙. ครูแจกใบความรู้เพื่อร่วมกันอภิปราย ถึงมารยาทการแสดงความเคารพ ที่ถูกต้องเหมาะสม
๑๐. ครูสุ่มให้นักเรียนลองแสดงมารยาทไทย เช่น การกราบ การไหว้ เป็นต้น
๑๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การแสดงความเคารพ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน บนกระดาน
๑๒. ให้นักเรียนเขียนใบสร้างความรู้ เรื่อง มารยาทไทย
๑๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป เรื่องมารยาทไทย โดยการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้ เรื่องมารยาทไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ อยู่อย่างไทย

เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

โรงเรียนทวีวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้สอน พระคทา สคารโว

สาระสำคัญ

มารยาทเป็นการแสดงกิริยาอาการที่เหมาะสมกับกาลเทศะ สังคม มีการประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนตามที่บรรพบุรุษได้กำหนดขึ้นและใช้สืบทอดกันมา ในการแสดงความเคารพ เช่น การไหว้ การกราบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ศึกษาวิธีการปฏิบัติมารยาทไทยในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบได้
๒. ปฏิบัติตนในการอนุรักษ์การแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบได้
๓. ตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทไทยในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ

สาระการเรียนรู้

มารยาทไทยการแสดงความเคารพ ด้วยการกราบ การไหว้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. รักความเป็นไทย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ชิ้นงาน / ภาระงาน

๑. การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ
๒. ใบสร้างความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

๑. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเรื่องมารยาทการแสดงความเคารพ
๒. ครูชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ
๒. ครูอธิบายถึงความสำคัญของมารยาทการแสดงความเคารพ มีอะไรบ้าง
๓. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียน ๔ – ๗ คน โดยการจับฉลาก ตามหัวข้อ มารยาทการแสดงความเคารพ
๔. นักเรียนกลุ่ม เรื่องการแสดงความเคารพ แบ่งหน้าที่โดยกำหนดว่าแต่ละคน จะแสดงเป็นตัวละครอะไรบ้าง ก่อนจะออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
๕. ครูให้นักเรียนกลุ่ม เรื่องการแสดงความเคารพ เตรียมตัวออกมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ ดู
๖. ครูและนักเรียนที่เหลือดูการแสดงบทบาทสมมติ เรื่องการแสดงความเคารพ ที่กลุ่มนี้ได้จัดแสดง
๗. ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้แสดงบทบาทสมมติอภิปรายเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติตนตามมารยาทไทย
๘. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่แสดง เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ
๙. ครูแจกใบความรู้เพื่อร่วมกันอภิปราย ถึงมารยาทการแสดงความเคารพ ที่ถูกต้องเหมาะสม
๑๐. ครูสุ่มนักเรียนลองแสดงความเคารพ ด้วยการกราบ การไหว้
๑๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การแสดงความเคารพ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน บนกระดาน
๑๒. ให้นักเรียนเขียนใบสร้างความรู้ เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ
๑๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องมารยาทการแสดงความเคารพ
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

สื่อการสอน

๑. หนังสือ หน้าที่พักเมือง ๓ – ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้ เรื่อง มารยาทการแสดงความเคารพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑.วิธีการวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
๓. แบบฝึกหัดก่อนเรียน และ หลังเรียน
๔. ใบสร้างความรู้

๒.เครื่องมือ

๑. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

๓.เกณฑ์การประเมิน

การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

ผ่านตั้งแต่	๒ รายการ	ถือว่า ผ่าน
ผ่าน	๑ รายการ	ถือว่า พอใช้
ไม่ผ่าน	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	ถือว่า ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การแสดงความ เคารพ	ปฏิบัติตนเป็นผู้แสดง ความเคารพได้ถูกต้อง สวยงาม พร้อมเพรียงเป็น ธรรมชาติ มีบุคลิกภาพดี มีปฏิภาณ ไหวพริบและเป็น แบบอย่างที่ดี มีส่วนร่วม ในการแนะนำให้ผู้อื่น ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	ปฏิบัติตนเป็นผู้แสดง ความเคารพได้ถูกต้อง สวยงามพร้อมเพรียง เป็นธรรมชาติ มีบุคลิกภาพดี มี ปฏิภาณไหวพริบและ เป็นแบบอย่างที่ดี	ไม่สามารถปฏิบัติตน เป็นผู้แสดงความเคารพ ได้ถูกต้องสวยงาม พร้อมเพรียง เป็น ธรรมชาติ มีบุคลิกภาพ ดี มีปฏิภาณไหวพริบ

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

๒. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(พระคทา สкарโว)

ผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

มารยาทไทย

มารยาทไทย เป็นมรดกที่แสดงถึงความเป็นไทย หากเราละเลยไม่ประพฤติปฏิบัติ อาจทำให้เอกลักษณ์ไทยเลือนหายไป จึงจำเป็นที่คนไทยจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติอย่างถูกต้อง

๑.มารยาทไทยในการแสดงความเคารพ

การแสดงความเคารพ เป็นวัฒนธรรมของผู้เจริญ เป็นการแสดงออกถึงสัญลักษณ์ที่มีความหมาย เช่น การเคารพนับถือ การทักทาย และยังเป็นการรักษาวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

๑.๑ การแสดงความเคารพด้วยการไหว้

การไหว้แบบไทย เป็นการแสดงความเคารพตามระดับของบุคคล โดยการประนมมือทั้งสอง ยกขึ้นจรดใบหน้า

การไหว้ ๓ ระดับ

ระดับ ๑ การไหว้พระสงฆ์ ปุชนียวัตถุ ปุชนียสถาน ที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

วิธีไหว้ ยืนตรงค้อมตัวลงให้ต่ำพร้อมกับยกมือขึ้นไหว้ นิ้วก้อยแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้แนบหน้าผาก

ระดับ ๒ การไหว้ผู้มีพระคุณ ผู้อาวุโส พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ครู-อาจารย์

วิธีไหว้ ยืนตรงค้อมตัวน้อยกว่าการไหว้พระ พร้อมกับยกมือขึ้นไหว้ นิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก นิ้วชี้จรดหว่างคิ้ว (มืออยู่ส่วนกลางใบหน้า)

ระดับ ๓ การไหว้บุคคลทั่วไป ผู้ที่เคารพนับถือ

วิธีไหว้ ยืนตรงค้อมตัวลงน้อยกว่าระดับการไหว้ผู้มีพระคุณ พร้อมกับยกมือขึ้นไหว้ นิ้วหัวแม่มืออยู่ปลายคาง นิ้วชี้แนบปลายจมูก

การไหว้บุคคลเสมอกัน

การไหว้บุคคลเสมอกัน กระทำกับผู้มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และจะต้องปฏิบัติด้วยความสุภาพ

วิธีไหว้ ทั้งผู้ชายผู้หญิงให้ยกมือไหว้พร้อมกัน หรือเวลาใกล้เคียงกัน ค้อมศีรษะเล็กน้อย ไม่ต้องค้อมตัว ค่อยกลับเข้าสู่ท่าเดิมอย่างสงบ

การรับไหว้

เมื่อผู้น้อยมาแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ผู้ใหญ่ต้องไหว้ตอบ

วิธีรับไหว้ ประนมมือ กระพุ่มมือเล็กน้อย ให้ปลายนิ้วทั้งสองข้างชิดกัน ฝ่ามือประกบเสมอกัน แขนระหว่างอก ปลายนิ้วเฉียงขึ้น ก้มศีรษะเล็กน้อย

๑.๒. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์การแสดงความเคารพด้วยการไหว้

๑. ศึกษาให้รู้และเข้าใจถึงคุณค่าของการไหว้ โอกาสที่จะแสดงความเคารพ ตลอดจนการไหว้ที่ถูกต้องเหมาะสม ตามระดับบุคคลและกาลเทศะ

๒. นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ฝึก และปฏิบัติการไหว้ให้ถูกต้อง

๓. ร่วมกลุ่ม หรือจัดเป็นชมรมอนุรักษ์การไหว้ขึ้นในสถานศึกษา

๔. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงความเคารพ ด้วยการไหว้ขึ้นในรูปแบบต่างๆ เช่น รมรณรงค์ให้ความสำคัญต่อการไหว้ ด้วยการติดป้ายประกาศเชิญชวน ภาพโปสเตอร์แสดงการไหว้ที่ถูกต้อง จัดประกวดการไหว้ เชิญวิทยากรมาบรรยาย และสาธิตการไหว้ที่ถูกต้อง

๑.๓. การกราบ

การกราบ (อภิวาท) เป็นการแสดงความเคารพด้วย วิธีนั่งประนมมือขึ้นเสมอหน้าผากแล้ว น้อมศีรษะ ลงจรดพื้นหรือจรดมือ ณ ที่ใดที่หนึ่ง แล้วน้อมศีรษะลงบนมือนั้น เช่น กราบลงบน ดักกัอนุโลมถือว่าเป็นกราบ ถ้าหมอบแล้วน้อม ศีรษะจรดมือที่ประนมถึงพื้นเรียกว่า หมอบกราบ การกราบมี ๒ ลักษณะ คือ การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ และการกราบผู้ใหญ่

การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์

ใช้กราบพระรัตนตรัย ได้แก่ พระพุทฺธ พระ ธรรม พระสงฆ์ การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ หมายถึง การ ที่ให้อวัยวะทั้ง ๕ คือ เข่าทั้ง ๒ มือทั้ง ๒ และหน้าผากจรดพื้น การกราบจะมี ๓ จังหวะ และจะต้องนั่งอยู่ในท่าเตรียมกราบ

ท่าเตรียมกราบ

ชาย นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่ง บนส้นเท้า มือทั้งสองวางบนหน้าขาทั้งสองข้าง (ท่าเทพบุตร)

หญิง นั่งคุกเข่าปลาย เท้าราบ นั่งบนส้นเท้า มือทั้งสองวางบน หน้าขาทั้งสองข้าง (ท่า

เทพธิดา)

จังหวะที่ ๑ (อัญชลี) ยกมือขึ้นประนมระหว่างอก ปลายนิ้วชิดกันตั้งขึ้นแนบตัวไม่กางศอก

จังหวะที่ ๒ (วันนา) ยกมือขึ้น พร้อมกับก้มศีรษะ โดยให้ปลายนิ้วชี้จรดหน้า ผาก

จังหวะที่ ๓ (อภิวาท) ทอดมือลง กราบ ให้มือและแขนทั้งสองข้างลงพร้อมกัน มือคว่ำห่างกันเล็กน้อย พอให้หน้าผากจรด พื้นระหว่างมือได้

ชาย ให้กางศอกทั้งสอง ข้างลง ต่อจากเข่าขนานไปกับพื้น หลังไม่ โกง

หญิง ให้ศอกทั้งสองข้างคร่อมเข่าเล็ก น้อย

ทำสามจังหวะให้ครบสามครั้ง แล้วยก มือขึ้นจบโดยให้ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก แล้วปล่อยมือลง การกราบไม่ควรให้ช้าหรือ เร็วเกินไป

การกราบผู้ใหญ่ ใช้ กราบผู้ใหญ่ที่มีอาวุโส รวมทั้งผู้มีพระคุณ ได้แก่ พ่อ แม่ ครูอาจารย์ และผู้ที่เราเคารพ กราบเพียงครั้งเดียว โดยที่ผู้กราบทั้งชาย และหญิงนั่งพับเพียบ ทอดมือทั้งสองข้างลงพร้อมกัน ให้แขนทั้งสองคร่อมเข่าที่อยู่ด้าน ล่างเพียงเข่าเดียว มือประนม ค้อมตัวลงให้หน้า ผากแตะส่วนบนของมือที่ประนม ในขณะที่กราบ ไม่ควรกระดกนิ้วหัวแม่มือขึ้นรับหน้าผาก

ใบสร้างความรู้

ชื่อ ๑.จ. นิตินันท์ สอนโกษา ชั้น ม.2 เลขที่ 5

กลุ่ม การแสดงตามเคารพ

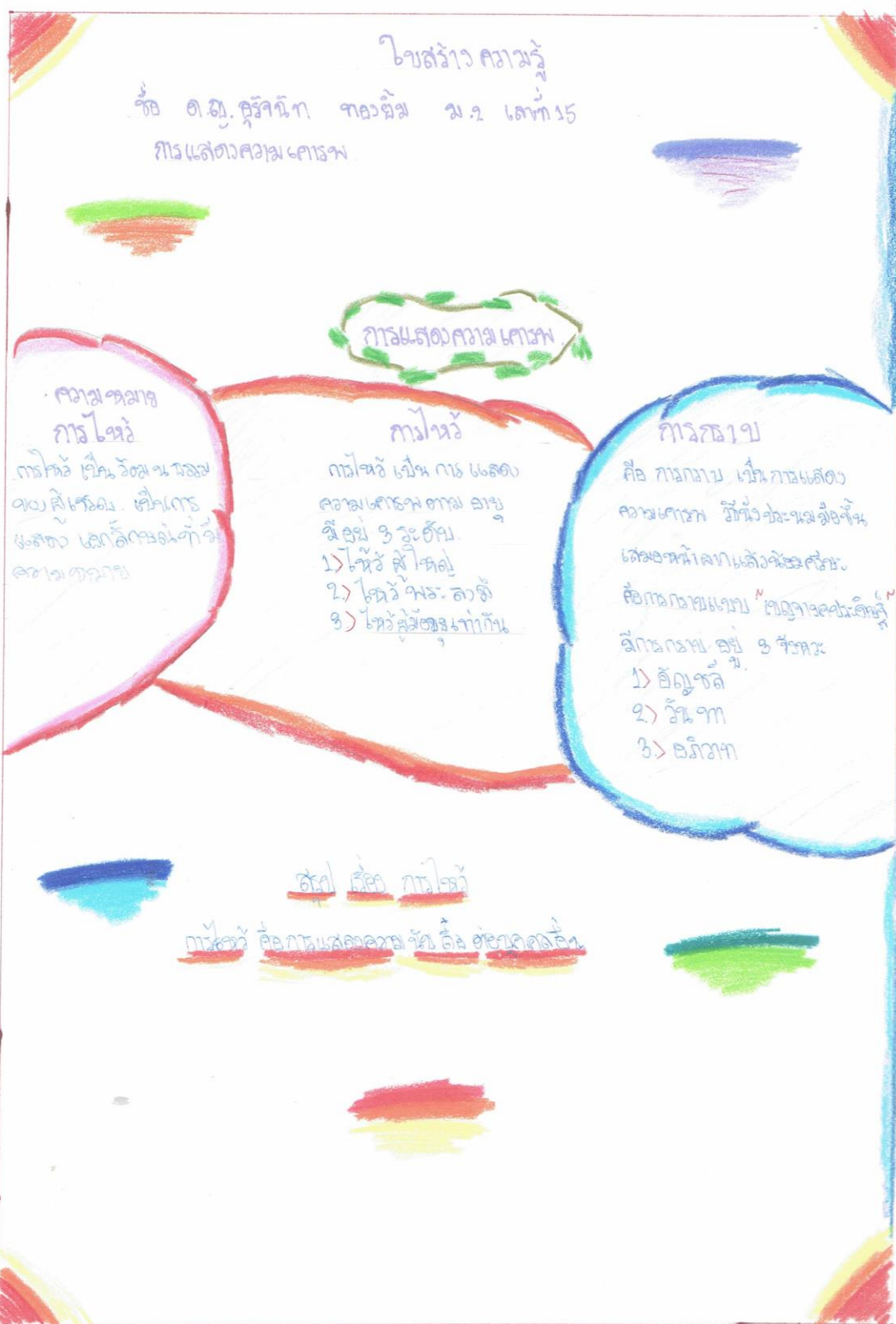
การแสดงตามเคารพ การไหว้

1. การไหว้พระสงฆ์
2. การไหว้ผู้ใหญ่
3. การไหว้บุคคลทั่วไปหรือเสมอกัน

1. ทำท่าเทพบุตร (บ๊อง) ยกมือขึ้นไหว้ทักท้วงใส่ครูตบระนาด คือกราบ 3 ครั้ง และทำท่าเทพธิดา สำหรับ ผู้หญิง

2. ทำท่าเทพธิดา ยกมือขึ้นกราบ 1 ครั้ง ทักท้วงใส่ครูตบระนาด

3. ยืนตบรำคอมนตัวเล็กน้อย และไหว้พี่น้องแม่ชีขอพรปลาบดา

✧ โน้ตวิชาความรู้ ✧

อ.ญ. ชลธิชา ไชยพันธ์ ม.2 เลขที่ ๑

การแสดงความคิดเห็น กลุ่มที่ 1

การกระทำ

การกระทำมีอยู่ 3 อย่าง =

- 1. ยึดหลัก
- 2. อันนา
- 3. อภิวัต

การให้

มีอยู่ 3 ระดับ

- 1. ให้เงิน
- 2. ให้ทรัพย์สิน
- 3. ให้กำลังใจ

การแสดงความคิดเห็น

- 1. การให้ทรัพย์สิน
- 2. การให้เงิน
- 3. การให้กำลังใจ

สรุป การให้
การให้ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต
เป็นการแสดงออกซึ่งความรัก
และ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับการวิจัย
เรื่อง ความเป็นไทย สารหน้าที่พลเมือง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนทวีวัฒนาแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (ชุดที่ ๑)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกกาบาคข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. สมศักดิ์ก่อนไปเรียนต้องไหว้คุณพ่อคุณแม่ทำไหว้ท่าไหนตรงกับไหว้ผู้ใหญ่

- ก. หัว้แม่มือจรดที่ปลายจมูก
- ข. หัว้แม่มือจรดระหว่างคิ้ว
- ค. หัว้แม่มืออยู่ระหว่างอก
- ง. หัว้แม่มือจรดปลายคาง

๒. วิธีการกราบพระสงฆ์ที่ถูกต้อง

- ก. นั่งพับเพียบกราบ ๑ ครั้ง ไม่แบมือ
- ข. นั่งคุกเข่ากราบ ๑ ครั้ง
- ค. นั่งพับเพียบกราบ ๓ ครั้ง
- ง. กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง

๓. การไหว้ให้หัว้แม่มือจรดหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก คือการไหว้ในข้อใด

- ก. การไหว้พ่อแม่
- ข. การไหว้พระสงฆ์
- ค. การไหว้ปู่ ย่า ตา ยาย
- ง. การไหว้บุคคลเสมอกัน

๔. การไหว้ให้หัว้แม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดหว่างคิ้ว คือการไหว้ในข้อใด

- ก. การไหว้พระสงฆ์
- ข. การไหว้พ่อแม่
- ค. การไหว้ศาล
- ง. การไหว้บุคคลเสมอกัน

๕. ข้อใดคือการกราบผู้ใหญ่ที่ถูกต้อง

- ก. กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์
- ข. นั่งคุกเข่ากราบ ๑ ครั้ง
- ค. นั่งพับเพียบกราบ ๓ ครั้ง
- ง. นั่งพับเพียบกราบ ๑ ครั้ง ไม่แบมือ

๖. ข้อใดคือการไหว้ระดับที่ ๑ ใช้สำหรับไหว้พระรัตนตรัย ได้แก่ พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ รวมถึง
 โบราณสถาน โบราณวัตถุทางพุทธศาสนา

- ก. หัว้แม่มือจรดที่ปลายจมูก
- ข. หัว้แม่มือจรดระหว่างคิ้ว
- ค. หัว้แม่มืออยู่ระหว่างอก
- ง. หัว้แม่มือจรดปลายคาง

๗. ถ้านักเรียนไปงานศพพระนักเรียนจะทำความเคารพอย่างไร

- ก. กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง
- ข. ประนมมือไหว้
- ค. นั่งพับเพียบกราบ ๓ ครั้ง
- ง. นั่งพับเพียบกราบ ๑ ครั้ง

๘. ถ้านักเรียนไปงานศพผู้ใหญ่ นักเรียนจะทำความเคารพอย่างไร

- ก. กราบแบบเบญจางคประดิษฐ์
- ข. ประนมมือไหว้
- ค. นั่งพับเพียบกราบ ๓ ครั้ง
- ง. นั่งพับเพียบกราบ ๑ ครั้ง

๙. นักเรียนไหว้คุณลุง ในฐานะที่คุณลุงเป็นผู้ใหญ่ควรรับไหว้อย่างไร

ก. ยืนนิ่ง	ข. ยิ้มแย้ม
ค. ประนมมือรับไหว้	ง. ไม่สนใจ

๑๐. การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ มีท่าทางประกอบด้วยกันกี่จังหวะ

ก. ๓ จังหวะ	ข. ๔ จังหวะ
ค. ๕ จังหวะ	ง. ๖ จังหวะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ อยู่อย่างไทย

เรื่อง มารยาทในการสนทนา

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

โรงเรียนทวิวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้สอน พระคทา สคารโว

สาระสำคัญ

มารยาทเป็นการแสดงกิริยาอาการหนึ่งในการสนทนาที่เหมาะสมและถูกต้องต่อสังคม มีการประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนตามที่บรรพบุรุษได้กำหนดขึ้นและใช้สืบทอดกันมา

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ศึกษาวิธีการปฏิบัติมารยาทในการสนทนาได้
๒. ปฏิบัติตนที่เหมาะสมในการสนทนาได้
๓. ตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทในการสนทนาได้

สาระการเรียนรู้

มารยาทในการสนทนา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. รักความเป็นไทย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ชิ้นงาน / ภาระงาน

๑. การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง มารยาทในการสนทนา
๒. ใบสร้างความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

๑. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเรื่องมารยาทในการสนทนา
๒. ครูชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน เรื่อง มารยาทในการสนทนา
๒. ครูอธิบายถึงความสำคัญของมารยาทในการสนทนา มีอะไรบ้าง
๓. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียน ๔ – ๗ คน โดยการจับฉลาก ตามหัวข้อ เรื่องมารยาทไทย ในการสนทนา
๔. นักเรียนกลุ่ม เรื่องมารยาทในการสนทนา แบ่งหน้าที่ที่กำหนดว่าแต่ละคน จะแสดงเป็นตัวละครอะไรบ้าง ก่อนจะออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
๕. ครูให้นักเรียนกลุ่ม เรื่องมารยาทในการสนทนา เตรียมตัวออกมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ ดู
๖. ครูและนักเรียนที่เหลือดูการแสดงบทบาทสมมติ มารยาทในการสนทนา ที่กลุ่มนี้ได้จัดแสดง
๗. ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้แสดงบทบาทสมมติอภิปรายเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติตามมารยาทในการสนทนา
๘. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่แสดง เรื่อง มารยาทในการสนทนา
๙. ครูแจกใบความรู้เพื่อร่วมกันอภิปราย ถึงมารยาทในการสนทนา ที่ถูกต้องเหมาะสม
๑๐. ครูสุ่มนักเรียนออกมาแสดงถึงมารยาทในการสนทนา
๑๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง มารยาทในการสนทนาเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน บนกระดาน
๑๒. ให้นักเรียนเขียนใบสร้างความรู้ เรื่อง มารยาทในการสนทนา
๑๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องมารยาทในการสนทนา
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

สื่อการสอน

๑. หนังสือ หน้าที่พลเมือง ๓ – ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้เรื่อง มารยาทในการสนทนา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑..วิธีการวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
๓. แบบฝึกหัดก่อนเรียน และ หลังเรียน
๔. ใบสร้างความรู้

๒.เครื่องมือ

๑. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

๓.เกณฑ์การประเมิน

การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

ผ่านตั้งแต่	๒ รายการ	ถือว่า ผ่าน
ผ่าน	๑ รายการ	ถือว่า พอใช้
ไม่ผ่าน	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	ถือว่า ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
มารยาทในการสนทนา	สนทนาด้วยความถูกต้องตามอักขระ ใช้ภาษาได้เหมาะสมน้ำเสียงไพเราะมีส่วนร่วมและเป็นแบบอย่างที่ดี	สนทนาด้วยความถูกต้องตามอักขระใช้ภาษาได้เหมาะสมน้ำเสียงไพเราะ	ไม่สามารถสนทนาด้วยความถูกต้องตามอักขระ ใช้ภาษาไม่เหมาะสมน้ำเสียงไม่ไพเราะ

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

๒. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(พระคทา สкарโว)

ผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

มารยาทในการสนทนา

การสนทนาเป็นการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนความรู้ ความรู้สึกความคิดเห็นระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล หรือในสิ่งที่สนใจร่วมกัน

การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทในการสนทนา เพื่อให้การสนทนาเป็นไปในทิศทางที่ดี สร้างมิตรภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการร่วมกัน

มารยาทในการแนะนำให้รู้จักกัน

๑. แนะนำผู้ชายให้รู้จักผู้หญิง หากมีอาวุโสเท่าเทียมกัน
๒. แนะนำผู้อาวุโสน้อยกว่าให้รู้จักผู้อาวุโสมากกว่า
๓. แนะนำผู้มีตำแหน่งน้อยกว่าให้รู้จักผู้มีตำแหน่งสูงกว่า
๔. แนะนำผู้มีอายุ ยศ ตำแหน่งเสมอกัน จะแนะนำใครก่อนก็ได้ แต่ถ้าเป็นผู้หญิงกับผู้ชายต้องแนะนำผู้ชายให้รู้จักผู้หญิง

เมื่อแนะนำให้รู้จักกัน ผู้อาวุโสน้อยกว่า ต้องแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ส่วนผู้อาวุโสมากกว่า จะต้องรับไหว้ หรือค้อมศีรษะ เพื่อรับการแสดงความเคารพ.

มารยาทในการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์

๑. ควรพูดเฉพาะเรื่องที่จำเป็นและไม่ใช้เวลานานเกินสมควร
๒. ไม่ควรพูดคุยนานเกินไปในเวลาราชการ ขณะขับรถ ขณะรับประทานอาหาร ขณะเข้าห้องน้ำหรืออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น
๓. กรณีที่ผู้อาวุโสน้อยกว่าโทรศัพท์ไปผู้ใหญ่ ต้องคำนึงถึงเวลาที่เหมาะสม ควรใช้ถ้อยคำสุภาพ น้ำเสียงนุ่มนวลน่าฟัง
๔. เมื่อรับโทรศัพท์ ควรเริ่มต้นทักทายด้วยคำว่า “สวัสดี” ครับ/ค่ะ
๕. ถ้าต้องการจบบทสนทนาทางโทรศัพท์ ควรใช้วิธีการบอกอย่างนุ่มนวล และสุภาพ

มารยาทในการสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยการพิมพ์ข้อความ การส่งภาพ เพื่อการสนทนาที่ถูกต้อง ควรปฏิบัติดังนี้

๑. พิมพ์ข้อความด้วยภาษาที่สุภาพ
๒. ไม่สนทนาหรือส่งภาพ (โปสต์) เรื่องเป็นความลับ เรื่องส่วนตัว เรื่องที่ทำให้บุคคลอื่นเสียหาย เรื่องที่สร้างความขัดแย้ง
๔. ไม่สนทนานานเกินไป เพราะอาจรบกวนเวลาส่วนตัวของผู้อื่น
๕. ส่งข้อความขณะที่คู่สนทนาอยู่ในสถานะออนไลน์
๖. ก่อนส่งไฟล์ข้อมูลหรือรูปภาพควรแจ้งให้ผู้ติดต่อทราบ

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในการสนทนา

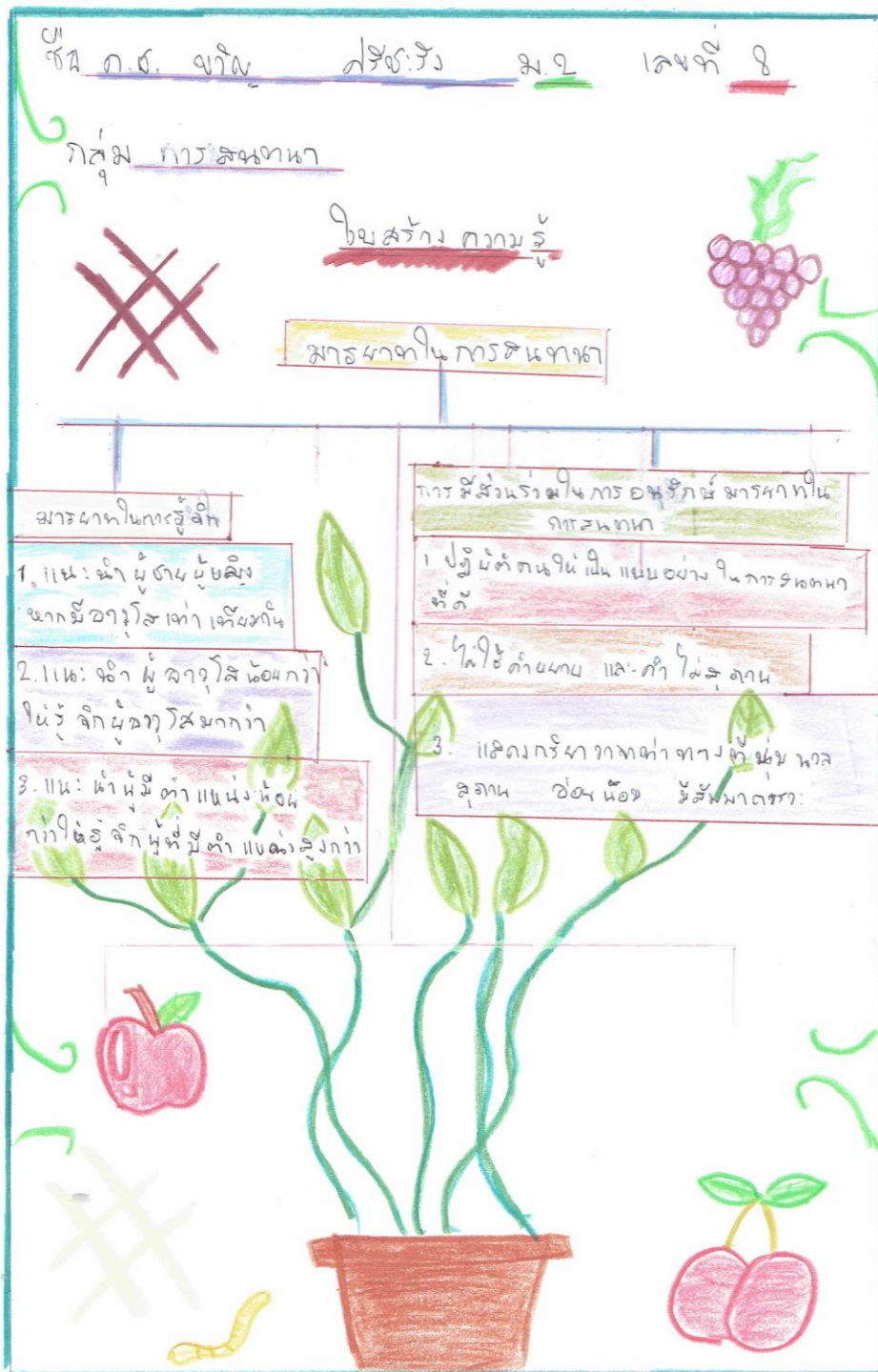
การอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมในการสนทนาในระดับของนักเรียน ควรปฏิบัติดังนี้

๑. ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างในการเป็นผู้มีมรดกทางวัฒนธรรมในการสนทนาที่ดี
๒. ไม่ใช้คำหยาบ คำที่ไม่สุภาพ คำพูดส่อเสียด ดูหมิ่นเหยียดหยาม
๓. แสดงกิริยาจาทำทางที่นุ่มนวล สุภาพ อ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ
๔. ไม่ใช้คำพูด ข้อความที่ผิดเพี้ยนไปจากภาษาไทย ในการสนทนาผ่านระบบ

อินเทอร์เน็ต และการสนทนาทั่วไป

๕. ระลึกเสมอว่า การสนทนาของนักเรียนนั้นเป็นการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ การสนทนากัน ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องชัดเจน ทั้งตัวควบกล้ำ ตัว ร ตัว ฎ ให้สมกับที่เกิดมาเป็นคนไทย

สิ่งที่นักเรียนต้องคำนึงถึงในเรื่องมรดกทางวัฒนธรรมในการสนทนา คือ สำนวน สำเนียง ภาษา กิริยา ทำทางให้เหมาะสมกับความเป็นไทย

ข้อ ๑๑๓ เทคนิค โยงทอง ชั้น ๒ เกษี

กลุ่ม การสังเคราะห์

โยงทองความรู้

สมรรถนะการสังเคราะห์

สมรรถนะการประเมินผู้ให้รู้ตัวกัน

1. ประเมินผู้ให้ข้อมูลให้รู้ตัวกัน
2. ประเมินผู้ให้ข้อมูลให้รู้ตัวกันให้รู้ตัวกัน
3. ประเมินผู้ให้ข้อมูลให้รู้ตัวกันให้รู้ตัวกัน
4. ประเมินผู้ให้ข้อมูลให้รู้ตัวกันให้รู้ตัวกัน

สมรรถนะการสังเคราะห์ผ่านสื่อการเรียนรู้

1. ความรู้เฉพาะหรือความรู้ทั่วไป
2. ไม่ควรให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
3. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
4. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
5. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น

สมรรถนะการสังเคราะห์ผ่านสื่อการเรียนรู้

1. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
2. ไม่ควรให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
3. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
4. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
5. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น

การสังเคราะห์ความรู้ในการเรียนรู้

1. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
2. ไม่ควรให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
3. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
4. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น
5. การให้ข้อมูลที่เกินความจำเป็น

และดำเนินการในการสังเคราะห์ความรู้

ชื่อ ด.ญ. ลินดาภา ศรีประสิทธิ์ ชั้นป.2 เลขที่ 10

กลุ่ม การ สันทนาการ

ใบสร้าง ความรู้

การ สันทนาการ

① การมีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย

1.1 ไม่ใช้ ยาเสพติด

1.2 ไม่พูด ส่อเสียด

1.3 แสดงกิริยาจากท่าทางที่อ่อนโยน

1.4 ไม่พูดผิดเพี้ยนไปจาก ความเป็นจริง

② ผลของการออกกำลังกาย

2.1 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

2.2 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

2.3 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

2.4 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

การ สันทนาการ

③ ผลของการออกกำลังกาย

3.1 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

3.2 ไม่พูดผิดเพี้ยนไปจาก ความเป็นจริง

3.3 กรณีสื่อมวลชนที่อ่อนโยน

3.4 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.5 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.6 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.7 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.8 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.9 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

3.10 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

④ ผลของการออกกำลังกาย

4.1 แขนงกายแข็งแรง รู้จักแพ้พ่าย

4.2 ไม่พูดผิดเพี้ยนไปจาก ความเป็นจริง

4.3 กรณีสื่อมวลชนที่อ่อนโยน

4.4 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.5 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.6 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.7 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.8 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.9 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

4.10 ผู้ที่รักใคร่กันควรเรียนรู้จาก ความเป็นจริง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ อยู่อย่างไทย

เรื่อง มารยาทการแต่งกาย

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

โรงเรียนทิววัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้สอน พระคทา สคารโว

สาระสำคัญ

มารยาทเป็นการแสดงกิริยาอาการในมารยาทการแต่งกาย ที่เหมาะสมกับกาลเทศะ สังคม มีการประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนตามที่บรรพบุรุษได้กำหนดขึ้นและใช้สืบทอดกันมา

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ศึกษาวิธีการปฏิบัติมารยาทไทยในมารยาทการแต่งกายได้
๒. ปฏิบัติตนในการอนุรักษ์มารยาทการแต่งกายได้
๓. ตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทการแต่งกายได้

สาระการเรียนรู้

มารยาทการแต่งกาย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. รักความเป็นไทย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ชิ้นงาน / ภาระงาน

๑. การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง มารยาทการแต่งกาย
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

๑. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเรื่องมารยาทการแต่งกาย
๒. ครูชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน เรื่อง มารยาทการแต่งกาย
๒. ครูอธิบายถึงความสำคัญของมารยาทการแต่งกาย มีอะไรบ้าง
๓. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียน ๔ – ๗ คน โดยการจับฉลาก ตามหัวข้อ มารยาทการแต่งกาย
๔. ครูให้นักเรียนกลุ่ม เรื่องมารยาทการแต่งกาย เตรียมตัวออกมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ ดู
๕. นักเรียนกลุ่ม เรื่องมารยาทการแต่งกาย แบ่งหน้าที่โดยกำหนดว่าแต่ละคน จะแสดงเป็นตัวละครอะไรบ้าง ก่อนจะออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
๖. ครูและนักเรียนที่เหลือดูการแสดงบทบาทสมมติ มารยาทการแต่งกาย ที่กลุ่มนี้ได้จัดแสดง
๗. ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้แสดงบทบาทสมมติอภิปรายเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติตนตามมารยาทการแต่งกาย
๘. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่แสดง เรื่อง มารยาทการแต่งกาย
๙. ครูแจกใบความรู้เพื่อร่วมกันอภิปราย ถึงมารยาทการแต่งกาย ที่ถูกต้องเหมาะสม
๑๐. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาแสดงมารยาทในการแต่งกาย
๑๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติ เรื่องมารยาทการแต่งกาย เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน บนกระดาน
๑๒. ให้นักเรียนเขียนใบสร้างความรู้ เรื่อง มารยาทการแต่งกาย
๑๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องมารยาทการแต่งกาย
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

สื่อการสอน

๑. หนังสือ หน้าที่พลเมือง ๓ – ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้เรื่อง มารยาทการแต่งกาย

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑.วิธีการวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
๓. แบบฝึกหัดก่อนเรียน และ หลังเรียน
๔. ใบสร้าความรู้

๒.เครื่องมือ

๑. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
2. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

๓.เกณฑ์การประเมิน

การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

ผ่านตั้งแต่	๒ รายการ	ถือว่า ผ่าน
ผ่าน	๑ รายการ	ถือว่า พอใช้
ไม่ผ่าน	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	ถือว่า ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
มารยาทการแต่งกาย	แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ สม่ำเสมอสามารถแนะนำ หรือเป็นแบบอย่างที่ดี	แต่งกายสะอาด เรียบร้อยตามระเบียบ	แต่งกายไม่สะอาด และ ไม่ถูกระเบียบ

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

๒. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(พระคทา สкарโว)

ผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

มารยาทในการแต่งกาย

การแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์และบุคลิกของบุคคล เครื่องแต่งกายที่ดีจะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของบุคคลให้งามสมวัย

ดังนั้น จึงต้องเรียนรู้วิธีการแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ เพื่อปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของการแต่งกาย การแต่งกายที่ดีเหมาะสมกับกาลเทศะ ควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. การแต่งกายไปโรงเรียน แต่งกายด้วยชุดถูกระเบียบ เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย เสื้อผ้าอยู่ในสภาพสมบูรณ์
๒. การแต่งกายไปวัด แต่งกายด้วยชุดที่รัดกุม ไม่ควรสวมชุดที่มีสีฉูดฉาดจนเกินไป ควรใช้เสื้อผ้าที่เรียบง่าย สะอาด
๓. การแต่งกายไปท่องเที่ยว ควรสวมเสื้อผ้าที่เบาสบาย ชุดที่สวมใส่ควรมีความคล่องตัว สวมชุดให้เหมาะกับกิจกรรม
๔. การแต่งกายไปงานเลี้ยง แต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่จัดงาน ควรใช้เสื้อผ้าที่ดีเสริมบุคลิก สวมชุดที่เหมาะสมกับวัยของตน

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มารยาทการแต่งกาย

ในปัจจุบัน การแต่งกายแบบสมัยนิยมมีอิทธิพลต่อเยาวชน จนทำให้หลงลืมวัฒนธรรมการแต่งกายแบบไทยไปบ้าง และอาจส่งผลให้มารยาทการแต่งกายแบบไทยเลือนหายไป เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์การแต่งกาย ทั้งในเรื่องของเอกลักษณ์ไทย และความมีระเบียบวินัยในการแต่งกาย ควรปฏิบัติดังนี้

๑. ตระหนักถึงคุณค่าของการแต่งกายแบบไทย ในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ชาติ
๒. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของโรงเรียนและสังคม
๓. เป็นแบบอย่างที่ดีด้วยการแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้ถูกต้อง
๔. สร้างสื่อสารสนเทศ เพื่อรณรงค์ให้มีความตระหนักถึงการแต่งกายตามระเบียบแบบแผนของโรงเรียนและของสังคม
๕. จัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยในการแต่งกาย การอนุรักษ์มารยาทการแต่งกาย และการแสดงผลงานการอนุรักษ์การแต่งกายแบบไทย

ใบความรู้

ชื่อ ศรยุทธ บัวบาน ชั้น ม.2 เลขที่ 6

กลุ่ม มารยาทในการแต่งกาย

มารยาทในการแต่งกาย การแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์และบุคลิกของบุคคล เครื่องแต่งกายที่ดี ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของบุคคลให้เหมาะสม การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของมารยาท

- 1) การแต่งกายให้เรียบร้อย แต่งกายด้วยชุดสุภาพเรียบร้อย สีสันไม่ฉูดฉาดเกินไป
- 2) การแต่งกายให้สะอาด แต่งกายด้วยชุดที่สะอาด ไม่ควรสวมชุดที่มีกลิ่นเหม็นหรือสกปรก
- 3) การแต่งกายให้เหมาะสม ควรสวมเสื้อที่แขนยาว สวมกางเกงที่มิดชิด
- 4) การแต่งกายให้เหมาะสม แต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่และโอกาส การใช้สีที่ดูดี

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มารยาทการแต่งกาย

ในปัจจุบัน การแต่งกายแบบสมัยนิยมมีอิทธิพลต่อเยาวชน ทำให้หลงใหลวัฒนธรรมต่างชาติ การแต่งกายแบบไทยโบราณ สีสันฉูดฉาดเกินไป ทำให้ภาพลักษณ์การแต่งกายแบบไทยเสื่อมลงไป เพื่อให้เด็กเรียนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ การแต่งกาย

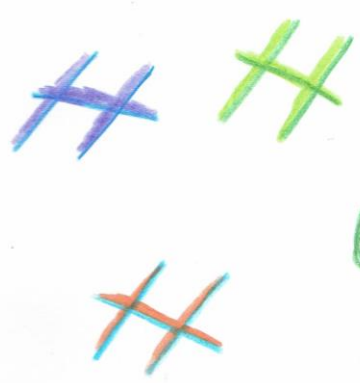
1. อนุรักษ์วิถีชีวิตและวัฒนธรรมการแต่งกายแบบไทย
2. แต่งกายให้เหมาะสมตามวัยและโอกาส
3. เป็นแบบอย่างที่ดีด้วยการแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้ถูกต้อง
4. สร้างสื่อรณรงค์เพื่อรณรงค์ให้ไม่ดูละอายใจกับการแต่งกายแบบไทย
5. จัดกิจกรรมส่งเสริมความ

ใบสร้างความรู้

ชื่อ ๓.ญ ศัญญา วิชา ชั้น ม.๒ เลขที่ 11

กลุ่ม มารยาทในการแต่งกาย

การแต่งกาย → การแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์และบุคลิก
 ของบุคคล เครื่องแต่งกายที่ดีจะช่วยเสริมสร้าง บุคลิกภาพของบุคคลให้งาม สดชื่น

การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของการแต่งกาย

1. การแต่งกายไปโรงเรียน แต่งกายด้วยชุด
 กุกระเขมย เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย
2. การแต่งกายไปวัด แต่งกายด้วยชุดที่รัดกุม
 ไม่ควรสวมชุดที่มีสีสันฉูดฉาดจนเกินไป
3. การแต่งกายไปท่องเที่ยว ควรสวมเสื้อที่เบา
 สบาย ชุดที่สวมใส่ควรมีความคล่องตัว
4. การแต่งกายไปงานเลี้ยง แต่งกายให้เหมาะสมกับ
 สถานที่สถานที่ ควรใช้สีเสื้อผ้าที่ดูดีเสริมบุคลิก

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มารยาทการแต่งกาย

1. ตระหนักถึงคุณค่าของการแต่งกายแบบไทย
 ในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ชาติ
2. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบแบบแผน
 ของโรงเรียนและสังคม
3. เป็นแบบอย่างที่ดีต่อการแต่งกายเครื่อง
 แบบนักเรียนในทุกห้อง
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยในการ
 แต่งกาย การอนุรักษ์มารยาทการแต่งกาย

ในสัปดาห์ที่ ๒

ชื่อ คณ นริศพร นานสกล แก้วไธสง ชั้น ๕ เลขที่ ๕

กลุ่ม - มารยาทในการแต่งกาย

พจนานุกรมในการแต่งกาย

การแต่งกายเป็นสิ่งที่สำคัญต่อภาพลักษณ์

และบุคลิกของบุคคล เกือบทุกคนที่จัดห้จะเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น

การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

๑ การแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับฐานะและวัย

๒ การแต่งกายให้สะอาด น่าดู

สุภาพ

๓ การแต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่

๔ การแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาส

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม

ในท้องถิ่น การแต่งกายเหมาะสมกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม จะทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพ

เหมาะสมกับวัย การส่งเสริมการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัย

๑ คนที่ถึงวัยของการแต่งกายให้เหมาะสมกับวัย ในฐานะที่เป็นบุคคลที่ควรศึกษา

๒ แต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่

๓ เป็นแบบอย่างที่ดีในการแต่งกายแก่ผู้อื่น

๔ สืบสานและส่งเสริมให้ผู้อื่นมีการแต่งกายให้เหมาะสม

๕ สืบสานและส่งเสริมให้ผู้อื่นมีการแต่งกาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ อยู่อย่างไทย

เรื่อง สัมมาคารวะ

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๑ ชั่วโมง

โรงเรียนทวิวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้สอน พระคทา สคารโว

สาระสำคัญ

มารยาทเป็นการแสดงกิริยาอาการรู้จักการมีสัมมาคารวะที่เหมาะสมกับกาลเทศะ สังคม มีการประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนตามที่บรรพบุรุษได้กำหนดขึ้นและใช้สืบทอดกันมา

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ศึกษาวิธีการปฏิบัติตามหลักของการมีสัมมาคารวะได้
๒. ปฏิบัติตนให้มีสัมมาคารวะที่ดีและถูกต้อง
๓. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีสัมมาคารวะที่ดีและถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

สัมมาคารวะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. รักความเป็นไทย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ชิ้นงาน / ภาระงาน

๑. การแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง สัมมาคารวะ
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

๑. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมเรื่องสัมมาคารวะ
๒. ครูชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน เรื่อง สัมมาคารวะ
๒. ครูอธิบายถึงความสำคัญของสัมมาคารวะ มีอะไรบ้าง
๓. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียน ๔ – ๗ คน โดยการจับฉลาก ตามหัวข้อ สัมมาคารวะ
๔. ครูให้นักเรียนกลุ่ม เรื่องสัมมาคารวะ เตรียมตัวออกมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ ดู
๕. นักเรียนกลุ่ม เรื่องสัมมาคารวะ แบ่งหน้าที่โดยกำหนดว่าแต่ละคน จะแสดงเป็นตัวละครอะไรบ้าง ก่อนจะออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
๖. ครูและนักเรียนที่เหลือดูการแสดงบทบาทสมมติ สัมมาคารวะ ที่กลุ่มนี้ได้จัดแสดง
๗. ให้นักเรียนกลุ่มที่ได้แสดงบทบาทสมมติอภิปรายเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติตนการมีสัมมาคารวะ
๘. ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่แสดง เรื่อง สัมมาคารวะ
๙. ครูแจกใบความรู้เพื่อร่วมกันอภิปราย ถึงสัมมาคารวะ ที่ถูกต้องเหมาะสม
๑๐. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาอธิบายเรื่อง สัมมาคารวะ
๑๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง สัมมาคารวะ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน บนกระดาน
๑๒. ให้นักเรียนเขียนใบสร้างความรู้ เรื่อง สัมมาคารวะ
๑๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องสัมมาคารวะ
๒. นักเรียนทำใบสร้างความรู้

สื่อการสอน

๒. หนังสือ หน้าที่พลเมือง ๓ – ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๓. ใบความรู้เรื่อง สัมมาคารวะ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑.วิธีการวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
๓. แบบฝึกหัดก่อนเรียน และ หลังเรียน
๔. ใบสร้าความรู้

๒.เครื่องมือ

๑. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม
๒. แบบการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

๓.เกณฑ์การประเมิน

การประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม

ผ่านตั้งแต่	๒ รายการ	ถือว่า ผ่าน
ผ่าน	๑ รายการ	ถือว่า พอใช้
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถปฏิบัติได้	ถือว่า ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การมีสัมมาคารวะ	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีสัมมาคารวะเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องแนะนำหรือเป็นแกนนำให้ผู้อื่นในการอนุรักษ์และเผยแพร่สู่สาธารณะ	ปฏิบัติตนเป็นผู้มีสัมมาคารวะ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	ไม่มีสัมมาคารวะ

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

๒. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(พระคทา สкарโว)

ผู้สอน

...../...../.....

ใบความรู้

การมีสัมมาคารวะ

สัมมาคารวะ เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกทางกาย วาจา และใจ ต่อบุคคลอื่นอย่างสุภาพ อ่อนน้อม เห็นคุณธรรมความดีของบุคคลอื่น แล้วนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน

การปฏิบัติตนของผู้มีสัมมาคารวะ การปฏิบัติตนมีสัมมาคารวะ สามารถแสดงออกได้ทางกาย ทางวาจา และทางใจ ดังนี้

๑. ทางกาย เป็นการพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในสถานการณ์ต่างๆ
๒. แสดงความเคารพบุคคลต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
๓. มีกิริยามารยาทสุภาพ อ่อนน้อม
๔. ปฏิบัติต่อบุคคลต่างๆ ด้วยความสุภาพ
๕. ทางวาจา เป็นการใช้วาจาที่สุภาพอ่อนโยน เหมาะสมตามกาลเทศะ
๖. ใช้คำสุภาพ ไม่ส่อเสียด ดุดัน กระโชกโฮกฮาก
๗. พูดแต่ความจริง ไม่โกหก
๘. ใช้ภาษาที่เหมาะสมแก่สถานะของแต่ละบุคคล
๙. ทางใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดในจิตใจที่มีต่อบุคคลรอบข้าง
๑๐. การคิดถึงด้านดีของบุคคลอื่น
๑๑. การรู้สึกเคารพบุคคลที่วัยสูงกว่าตน
๑๒. การสำนึกในบุญคุณคน

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตนเป็นผู้มีสัมมาคารวะ

นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา ไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ทั้งเรื่องมารยาทการแสดงความรัก การสนทนา การแต่งกาย ล้วนเป็นองค์ประกอบของการมีสัมมาคารวะ ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ทุกที่ ดังนี้

ที่โรงเรียน

๑. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น แต่งกายถูกต้อง เป็นต้น
๒. ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพกับเพื่อนๆ ฝึกกล่าวคำว่าขอบคุณ และขอโทษให้ติดเป็นนิสัย
๓. ไม่คุยเล่นหรือทำงานอื่น ขณะครูกำลังสอน

ที่บ้าน

๑. แสดงความเคารพต่อพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่อย่างสม่ำเสมอ
๒. ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน พูดจาด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม
๓. เมื่อเกิดขัดแย้งหรือมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ควรใช้วิธีรับฟังเหตุผล

ในกิจกัมมวิ

ชื่อ ด.ญ. วิมลดา ศรีสุภา ชั้น ม.2 เลขที่ 14

เรื่อง การมีสัมมาคารวะ

การมีสัมมาคารวะ → เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกทางกาย วาจา และใจ อันบุคคลมีนอย่างสุภาพ นุ่มนวล เห็นคุณค่าของบุคคลอื่น

การปฏิบัติของผู้มีสัมมาคารวะ

ที่บ้าน

๑. แสดงความเคารพต่อแม่พ่อ

ญาติผู้ใหญ่อย่างสม่ำเสมอ

๒. ใช้ภาษาจากที่สุภาพกับเพื่อน ๆ

๓. เมื่อเกิดขัดแย้งหรือมีความคิดเห็น

ที่ไม่ตรงกัน ควรฟังเหตุผล

๑. ทางกาย เป็นการปฏิบัติที่พึงประสงค

๒. แสดงความเคารพบุคคลต่างๆได้เหมาะสม

๓. มีกิริยาทักทายสุภาพ นุ่มนวล

๔. ปฏิบัติต่อบุคคลต่างๆ อย่างเหมาะสม

๕. ทางวาจา เป็นการใช้ภาษาที่สุภาพ นุ่มนวล

๖. ใช้คำสุภาพ ไม่ส่อเสียด ดุดัน ทะเลาะวิวาท

๗. ไม่เอะอะโวยวาย ไม่โกหก

๘. ใช้ภาษาที่เหมาะสมแก่สถานที่ของแต่ละบุคคล

๙. ทางใจ เป็นความรู้สึกรักใคร่ใคร่ในใจที่มี

๑๐. การคิดถึงด้านดีของบุคคลอื่น

๑๑. การรู้จักเคารพบุคคลที่ขบถกว่าตน

๑๒. การทำนุในบุคคล

ที่โรงเรียน

๑. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน

๒. ใช้ภาษาจากที่สุภาพ นุ่มนวล

๓. เมื่อเกิดขัดแย้งหรือมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน

ใบสั่งทำอาหาร

ชื่อ ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.

การมีสมาธิคือการ
เห็นคุณค่าของสิ่งที่ตนเองกำลังทำ
และตั้งใจที่จะทำมันให้ดีที่สุด
เห็นคุณค่าของสิ่งที่ตนเองกำลังทำ
เห็นคุณค่าของสิ่งที่ตนเองกำลังทำ

การปฏิบัติของผู้มีสมาธิ

- 1.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 2.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 3.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 4.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 5.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 6.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 7.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 8.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 9.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ
- 10.) การทำสมาธิคือการฝึกฝนจิตใจให้สงบ

